

Viena vasara Tanglewood nometnē
jeb
Rivers and Roads

Veselas divas pateicības jūtos parādā – pirmā - maniem kolēģiem tepat no Latvijas par dāvāto iespēju doties šajā braucienā, un otrā - maniem jauniegtajiem draugiem/ kolēģiem ASV, Tanglewood nometnes programmas darbiniekiem. Tanglewood 4H Camp ir nometne ar neskaitāmu gadu pieredzi, tradīcijām un brīnišķīgiem vadītājiem. Vide - gan fiziskā, gan sociālā un psiholoģiskā - ir maksimāli iekārtota tā, ka man, jaunam cilvēkam, kurš, turp dodoties, tā īsti nemaz nezināja, ko sagaidīt- nebija jāsatraucas ne par ko citu, kā tikai man uzticētās Mākslas ievirzes nodarbību (*Art Focus*) vadīšanu. Un arī mēs, jaunieši, 2013. gada nometnes darbinieki, netikām tā uzreiz „iesviesti” darbā ar bērniem. Pirms sākās pirmā reālā nometnes sesija (kopumā tādas bija septiņas), veselas divas nedēļas tika veltītas apmācībai, kuras laikā mierīgi un bez satraukumiem katrs programmas vadītājs varēja saplānot savu programmu un aktivitātes, kā arī iepazīties ar nometni, tās darbības principiem, savstarpēji sadraudzēties, apmainīties ar idejām, smelties iedvesmu no vides, apkārtējās dabas un dažnedažādajām iespējām, ko tā piedāvā. Šo divu nedēļu laikā visi tikām informēti un instruēti, kā rīkoties dažādās problēmsituācijās, kā risināt sarunas ar bērniem un tikām iedrošināti, ka jebkurā situācijā droši un bez bailēm varam griezties pēc palīdzības pie vadītājiem vai arī viens pie otra.

Lai gan „amati” un darba organizācija nometnē bija stingri sakārtota un organizēta, t.s. „varas distanci” es neizjutu nevienu pašu mirkli. Gan pati nometnes direktore, gan viņas vietnieki bija draudzīgi, allaž atvērti sarunām, vienmēr uzklauzīja un palīdzēja un ar mums visiem - nometnē strādājošajiem skolotājiem un saimnieciskajiem darbiniekiem - kopā atpūtās brīvdienās.

Dienas kārtība un ikdienas darba organizācija bija rūpīgi pārdomāta un smalki organizēta, taču tajā pašā laikā katrs varēja radoši izpausties savā darbā un nākt klajā ar visdažādākajām idejām, ko arī nereti darījām. Kopumā dienas kārtība bija sekojoša - 7:25 ik rītu noturējām rīta apli, kura laikā dalījāmies ar iepriekšējās dienas lieliskāko piedzīvojumu un smēlāmies enerģiju jaunai dienai, tam sekoja brokastis, pēc tām - nodarbības divu stundu garumā, brīvais laiks un pusdienas. Pēc pusdienām sekoja atpūtas laiks, kuru pavadījām savās kabīnītēs vai nu snaužot diendusu vai arī gatavojot kādu skeču priekšnesumam pie vakara ugunskura. Bet tam sekoja dienas aizraujošākā daļa- izklaidējoši izglītojošas nodarbības, atkarībā no dienas - divas vai trīs, no kurām tad katram no skolotājiem bija jāvada viena vai divas un atlikušās, brīvās nodarbības laikā notika sapulces, apspriežot konkrētās nometnes sesijas aktualitātes. Šīs nodarbības bija katra stundu gara un ik dienas mainījās- to saraksts bija raibs kā brīnumpaklājs. Tām sekoja vakariņu laiks, bet pēc vakariņām- vakara programma.

Visu šo dažādo ikdienas norišu plānošana un vadīšana bija nometnes darbinieku pienākums. Varētu likties daudz, bet to visu piesildīja jautrība, draudzība un radošums, ikkatrs nometnes dalībnieks, vai bērns, vai skolotājs, no sirds izbaudīja ik mirkli. Un es tāpat. Mans pamata pienākums nometnē bija vadīt mākslas nodarbības - ik dienas, no rīta, kopā ar savu grupu - bērniem, kuri ierodoties nometnē, bija izvēlējušies manu programmu un diviem palīgiem – skolotājiem - izzināt un iepazīt mākslas pasauli, tās dažādos veidus un virzienu, tehnikas, paņēmienus, kā arī mācīties atraisīt savu radošumu. Kopā veidojām gan lielus kopējos gleznojumus, gan individuālus zīmējumus, gleznojumus, gan visi kopā vienu lielu, gan katrs savu kolāžu līmējām un visādi eksperimentējām. Ko tik nav iespējams apgleznot, apzīmēt vai kopā sakombinēt! Galvenais uzdevums- ļaut vaļu fantāzijai un nebaidīties darboties!

Jau minētās ikdienas izvēles nodarbības bērniem: šis tad bija tas lauciņš, kurā es ļāvos visdažādākajiem eksperimentiem ar visu pieejamo - krāsu pūšana caur salmiņu, kartona pūku veidošana, savas rakstības sistēmas izgudrošana kopā ar bērniem - tās tikai dažas no idejām. Jāpiemin, populāras bija arī latviešu valodas nodarbības - vietējie bērni labprāt apguva dažus vārdus kādā „eksotiskā” valodā!

Arī par pienācīgu atpūtu nometnē bija padomāts. Ik nedēļu katram pienācās viens brīvs vakars, kura laikā, ja vēlējās, varēja arī izbraukt no nometnes teritorijas uz kādu tuvējo pilsētiņu, un katru nedēļu brīvs bija no piektdienas vakara sākot līdz svētdienas pusdienas laikam. Bērni nometnē ieradās svētdienas pēcpusdienā un mājup devās pēc nedēļas-piektdienas pēcpusdienā. Parasti brīvdienās lielākā daļa no mums devās uz tuvējām pilsētiņām. Pati mazākā no tām (Linkolnvilla) atrodas pašā okeāna krastā, bet pati skaistākā (pēc mana subjektīvā vērtējuma)- Belfāsta - tikai 20 minūšu brauciena attālumā.

Man, pirmo reizi esot okeāna otrā krastā, galva grozījās uz visām pusēm - piekrastes dzīve ar jahtām un skaistiem saulrietiem, mākslas galerijas un dažādas bodītes, un arī paši cilvēki - laipni, draudzīgi un vienmēr gatavi izlīdzēt, ja kaut ko nezināju vai ceļu nepratu atrast. Ja negribējās brīvdienās doties baudīt vietējo nakts un izklaižu dzīvi, bija arī kāda cita iespēja, kura mani īpaši iepriecināja un kuru es nelaidu garām ne reizi - visā Menas štatā ik mēneša pirmajā piektdienā visas galerijas, muzeji u.tml. ir atvērti līdz vēlam vakaram un apmeklējami bez maksas!

Bet lai izbaudītu dzīvi, nekur pat nebija jābrauc. Nometne atrodas meža vidū, upes krastā. Tai ir savs sporta laukums ar inventāru, mākslas centrs, kurā šajā vasarā es „dzīvoju”, pašiem savs dabas muzejs ar telpām nodarbībām un plašu bibliotēku, kā arī atsevišķa ēka, kura atvēlēta kā atpūtas zona tikai nometnes darbiniekiem ar pieeju internetam, TV un citām ekstrām.

Tā vien niez mēle, vai pareizāk- pirksti niez uzrakstīt- vasara Tanglewood 4H nometnē pagāja kā sapnis, kā pasaka... Ne tikai cita zeme aplūkota un laba pieredze gūta, bet arī jauni draugi un kolēģi iegūti, jaunas zināšanas un pieredze, iespaidi, un visam pāri - skaists laiks pavadīts mežā pie upes ar nometnes ugunskuriem, dziesmām un dejām, līksmību un draudzību, gulēšanu koka namiņā, veselīgu ēšanu un neizsakāmu prieku par to!

Kaspars Bērziņš,

Tanglewood nometnes mākslas nodarbību vadītājs